

bakalaureusetöö mitu ajaloo-, filoloogia- ja farmaatsiaüliõpilast; ta on ka doktori- ja magistrیتööde juhendaja ja kaasjuhendaja.

2003. a valiti Hain Tankler Euroopa Teaduste Akadeemia korrespondentliikmeks, ta on Balti Ajaloo Komsjoni (Baltische Historische Kommission, Göttingen) liige ning kuulub Eesti teadlaste biograafilise leksikoni toimetuskolleegiumi.

Tavaliselt on Hain Tankleril korruga käsil mitu artiklit ja monograafiat. Mitme artikli ja monograafia jagu arhiividest kogutud materjali on ootamas oma järge. Tervist ja jõudu nende publitseerimiseks!

Malle Ermel

MAIRE TÜRN 60

*Mina mõtlen ise.
Minu mõttete on vahel ekslik,
vahel keeruline, vahel petlik,
aga ma mõtlen ise.
Mis kasu oleks, kui sina
või tema või nemad
mõtleksid minu eest
ja nende mõttete oleks õige?
Mis kasu sest mulle oleks?
Parem ma mõtlen ise!*

Nii julgelt ja selgelt deklameeris Maire Törn, 1963. aastal A. H. Tammsaare nim. Tartu 1. Keskkooli almanahhis „Sulesepääd”. Neist ridadest õhkub nooruse uljust ja hoogu, aga tekst on aktuaalne tänagi.

Maire on elupõline tartlane, sündinud 4. aprillil 1945 pere kolmanda tütreana. Maire kodu oli eestimeelne ja kujundas arusaamad kogu eluks, mis algas võõra võimu all. Kuid nagu Maire ise ütleb: „Kurta ei ole vaja, on ju olnud kirju ja huvitav elu.“

Maire esimene kool oli Puiestee tänaval, mida rahva suus tunti juhataja nime järgi Jõlli ülikoolina. Lõpetanud selle kooli seitse klassi, jätkas Maire õpinguid Tartu 1. Keskkoolis, kus sel ajal oli veel palju ennesõjaaegse Treff-

neri gümnaasiumi õpetajad. Lähedane suhe osaga klassiõdedest on püsib tänaseni. Keskkooli lõpetamise järel oli loomulik õpingute jätkamine Tartu ülikoolis, tuli ainult valida kas eesti keel ja kirjandus või füüsika. Peale jäi viimane, füüsika kasuks aitas otsustada osavõtt Tartu 2. Keskkooli juures tegutsenud füüsika- ja astronoomiaringi tööst. 1963–1968 õppis Maire niisiis Tartu ülikooli füüsika- ja matemaatikateaduskonnas ja lõpetas selle füüsiku kvalifikatsiooniga.

Pärast ülikooli lõpetamist suunati Maire Eesti Põllumajanduse Akadeemiasse, kus ta töötas vanemlaborandi, assistendi ning patendiala vaneminsenerina. Töö kõrvalt omandas Maire ka teise kõrghariduse — ta lõpetas Juhtivate Töötajate ja Rahvamajanduse Spetsialistide Patendialase Keskinstituudi patentoloogina. Aastatel 1978–1981 töötas Maire TA Füüsikainstituudi aparaadiehituse sektoris patendiinsenerina, 1981. aastast Tartu Ehitusmaterjalide Tehases töökorralduse vaneminsenerina. 1990. a novembris, pärast tehase likvideerimist tuli Maire tööle ülikooli raamatukogu perioodikaosakonda. See oli tema jaoks jälle uus väljakutse, töö välisperiodika kataloogijana nõuab täpsust, püsivust ja iga koma ja punkti asetamist tema õigesse kohta. Ka selleski töös on Maire juurdleja, küsija ja kui talle tundub, et asi pole õige siis vaidlejagi. Kolleegid hindavad Mairet kui sõnapidajat, otsekohest ja ausat kaaslast, teinekord võib Maire sõnakus araverelist ehmatatagi. Karmi koore all on aga peidus inimene, kes armastab päikest, merd ja seenemetsa ning pikka luuleraamatute riivilit.

Kolleegid

AILI BERNOTAS 50

Tõsi mis tõsi — 21. jaanuaril 2005 tähistas Aili oma esimest päris juubelit. Tuleb tunnistada, et sellega seoses saime Ailist senisest palju rohkem teada, aga tuleb tunnustada ka, et see „hiline uudishimu“ on vaid meie enesete viga. Aili ei laota end lahti ise, õhutamata, kuid on valmis endast rääkima, kui see kedagi huvitab. Nüüd teame, et Pärnust pärit piiga alustas kooliteedki Pärnus. Saatuse tahtel õppis seejärel ka Haapsalus. Keskkooli